

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED TWICE WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA...

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

Редакція за оголошення не відповідає.

ПЕРЕДПЛАТА НА "УКР. РОБ. ВІСТИ" ДЛЯ НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ В ЛИСТОПАДІ ЗНИЖЕНА.

Центральний Пресовий Листопадовий Комітет, що керує листопадовою кампанією несення допомоги своїй пресі, в порозумінні з Видавничою Радою, постановив знизити в листопаді передплату на "Українські Робітничі Вісти" для нових передплатників на три долари на рік.

Знижку передплати в листопаді для нових передплатників практично вже у нас пару разів і в минулому, а для старих давно часами премії в книжках. Цього ж року таке зроби́ти було немисливо просто з тої причини, що "Українські Робітничі Вісти" виходять тепер стало по шість сторінок замість чотирьох, як колись виходили, без ніякої підвишки передплати.

Про ту масову підтримку, яку дає українське робітництво й фермерство своїй пресі, нам тут розводитися немає потреби. Вистарчить заглянути до двох чисел "Укр. Роб. Вістей" з 4-го й 7-го жовтня цього року, в яких була поквітована минулорічна листопадова пресова кампанія.

І тільки такі пресові кампанії дають змогу "Українським Робітничим Вістям" триматися на такій низькій передплаті і час від часу знижувати передплату для нових передплатників.

"Українські Робітничі Вісти" коштують чотири долари на рік! Кожен розділяти цю суму на тижні, а в році є 52 тижні, то кийде це трішки більше, як по сім і пів цента на тиждень. Коли ми беремо, що кожна пересічна газета коштує по 5 центів число, то за передплату кожне число "Укр. Роб. Вістей" коштує лише два і пів цента. Значить, за два і пів цента кожне число "Укр. Роб. Вістей" приходить до кожного передплатника до хати без ріжнни, де б він не мешкав. За ті два і пів цента давништво оплачує й пошту. Якщо на провінцію пересилка коштує дещо танше, то в самому місті Вінніпегу пересилка "Укр. Роб. Вістей" коштує одного цента кожне число.

Так, товариші, мається справа з передплатою. Та не дивлячись на те, Центральний Листопадовий Пресовий Комітет в порозумінні з Видавничою Радою рішив дати цього листопада знижку для нових щорічних передплатників, щоб в цей спосіб дати змогу усім нашим читачам і організаціям успішніше працювати за приєднуванням нових передплатників для "Укр. Роб. Вістей", а багатьом робітникам стати читачами "Українських Робітничих Вістей".

Берімся ж усі дружно до праці й приєднуймо тисячі нових передплатників для своєї робітничої газети!

А ЩО ВИ ЗРОБИЛИ В ЦЕМУ МІСЯЦІ ДЛЯ ЗБІЛЬШЕННЯ ЧЛЕНСТВА РЗТ?

Вже половина місяця кампанія за членством до РЗТ промнула. Що кожний відділ зробив для того, щоб збільшити по масову робітничу організацію й побільшити її членство — годі сказати, бо робітники про це не пишуть відділи не повідомляють.

Покійщо одиникий Монреал повідомив, що він робить і видно з його роботи, що він прийняв визов вінніпегського відділу на змагання. Монреальський відділ РЗТ видав свій "Жовтневий Бюлетень". Видав він його на міміографі на трох листах паперу по дві колонії на кожному. В "Бюлетені" товариші в коротких статейках згадували розвиток РЗТ, скільки гоні виплатили допомоги своїм членам і членкам в цілій Канаді, а скільки в Монреалі і за цілий час існування монреальського відділу і за останніх 9 місяців 1930 року.

В "Бюлетені" подано головні точки статуту РЗТ — хто може належати до РЗТ, яка вкладка, яка допомога.

Згадали товариші про Принт-Спротінг, як про один з найбільших здобутків РЗТ, написали про економічне подо-

ження українського робітництва на еміграції, дали поклик, щоб робітники ставали членами РЗТ й виступили програму своєї жовтневої кампанії. Жовтнева їхня кампанія за членством до РЗТ така: 12 жовтня масове віче в околиці Пойнт Сейнт Чарас, 19 жовтня в околиці Фронтонек від числом 1736 Ібевил вул., 28 жовтня концерт-мітінг в Принц Артур салі присвячений восьмим роковинам РЗТ.

Робота, що її зробили монреальські товариші, без огляду на те, які будуть наслідки, похвальна. В тій роботі, у виданні власного "Бюлетеня" (видано 1,000 примірників) виявлено самініціативу. Якщо торонто́нські й едмонтонські товариші справи кампанії не занедбають, то сумніву бути не може, що вони побють того, хто їх викликав на змагання.

Ніякої кампанії відділи наших організацій занедбувати не повинні. Ми повинні вчитися працювати ударними кампаніями, повинні піднімати у них ентузіазм членства. Ударна систематична праця усіх чи більшости членства не тільки збільшує, але й зміцнює організацію. Тому цих два тижні жовтня, які стоять перед нами, треба ударно попрацювати для збільшення членства Робітничого Запомогового Товариства, пригтовлюючись одночасно до наступаючої кампанії листопадової.

ПЕРЕДВИБОРЧА КАМПАНІЯ ПІДСУДСЬКОГО.

Передвиборча кампанія в Польщі, розпочата ПІДСУДСЬКИМ непристойною лайкою на адресу депутатів сойму, нині вступила в новий етап: від лайки ПІДСУДСЬКИЙ перейшов до арештів, до розгрому опозиційних партій і організацій.

Цей новий крок дає відповідь на питання, що про них ворожили останніми днями польські креси: хто виїде переможцем у теперішню передвиборчу кампанію — ПІДСУДСЬКИЙ чи опозиція. Газети підраховували сили й голосування минулих виборів і додаткових, ворожили про настрої мас. А тимчасом ПІДСУДСЬКИЙ вирішив покласти на вагівницю таку гирю, як терор, арешти й розгони.

На такі кроки ПІДСУДСЬКИЙ зважився, випробувавши всі можливі ширми й прикриття. Стати на шлях отвертої фашизації ПІДСУДСЬКОМУ довго завважала, так звана, громадська оліка закордону. Він все ще сподівався дістати там позикку на налагодження польського вкрай розхитаного капіталізму. Тепер, як виявилось, пропала й ця надія: позикки закордону капітал так легко не дає. А тимчасом внутрішнє становище Польщі чим далі загіршується. Пелесі і інші дрібнобуржуазні й гайтайські партії недарма горіють, вони не йдуть на отверту згоду лише через те, що маси революціонізуються й їх залишають.

Щоб зрозуміти до чого довів робітничий капіталізм у Польщі, варто навести приклад, як заробляють робітники на польських підприємствах. У вагонних майстернях в Сяноку (на Західній Україні) робітники заробляють за 14 днів від 18 до 20 злотих. Це буде менше як 3 долари. Зрозуміла річ, що робітники й страйкують, і революціонізуються, і зрештою гонять геть пелесівців.

Договоритися їм легко, бо мета ж у них одна: дальше пригноблення трудящих, боротьба проти комунізму й соціалістичної революції, що явно насувається, і підготовка війни проти РСРП. На цій плятформі вони завжди зійдуться.

Рішучість ПІДСУДСЬКОГО до опозицій визначає водночас і початок рішучих його дій у виконанні всієї програми фашизму.

ПОЛЬЩА, ЮГОСЛАВІЯ І РУМУНІЯ ПОКРИВАЮТЬ ПРОТИРАДЯНСЬКОГО ЗЛОЧИНЦЯ

Недавно тому польське телеграфічне агенство повідомило, що учасника замаху на радянське повпредство в Варшаві Яна Полянського заарештовано в Люблянах (Югославія) та що югославська влада ухвалила видати Полянського польській владі.

17 вересня офіціоз "Газета Польська" опублікував таке повідомлення: "Вчора приставили до Югославії до Варшави під підслуханою вартою винного в нещасному замаху на будинок радянського посольства в Варшаві Яна Полянського. Його помістили в тюрму на Павій вулиці. Сьогодні голова алейційного суду Скаржинський допитає Полянського. Визаний матеріал, що його збирала польська влада, дає

завдяки енергії, польської прокуратури, що з її доручення судовий слідчий в особливих важливих справах виїхав закордон, викрав саїди Полянського й звернувся до Югославської влади. Підчас саїдства, що його провадила югославська судова влада, винний у замаху признався, що він чинив злочин, і заявив, що він не карний, а політичний злочинець. Полянський просив, щоб коли югославський уряд відмовить йому в праві притулку, приставити його до кордону Румунії/підданцем якої він є. Югославська влада представила Полянського, що народився в Чернівцях, до Румунії. Вважаючи на такий стан речей, польське міністерство юстиції з допомогою міністерства закордонних справ ухвалило тепер звернутися до румунського уряду з вимогою видати злочинця".

До цієї історіюваної замітки "Експрес Поранни" додає від себе, що "питання про видачу Полянського з погляду міжнародного права натрапляє на певні формальні труднощі. Між Польщею й Румунією досі немає конвенції про видачу злочинців, а більшість складених між європейськими країнами подібних конвенцій передбачає право не видавати осіб, що вчинили політичний злочин. Наслідок питання про Полянського залежить від того, як румунська влада кваліфікуватиме його злочин. Коли Руму-

нія відмовить видати Полянського як свого громадянина, він відповідатиме за той самий злочин перед румунським судом".

Подібне, але коротше повідомлення дає "Кур'єр Поранни". Офіціоз "Газета Польська", що сровіства точно про день, коли Полянського приставили до Польщі й посадили до варшавської тюрми, мовчить...

У польському агенстві, що дало початкові відомості про наступне прибуття Полянського під вартою до Варшави, та кож ніяких відомостей про Полянського немає...

"ІЗВЕСТИЯ" ПРО СПРАВУ ПОЛЯНСЬКОГО.

З яриводу повідомлень про Полянського, "Ізвестия" пишуть:

"Ми є свідки нечуваного трюку, незграбного інсценування, що має заховати саїди замаху на наше повпредство в Варшаві й урятувати одного з злочинців від будь-якої відповідальности. Заради цього і польський офіціоз, і офіційне польське агенство не соромілися свідомо подавати всьому світові брехливі інформації. У наслідок погоджених вчинків польської, югославської і румунської влади (шляний контакт між урядами цих держав, як відомо, поширюється на найорганізованіші діялки) білгородський терорист опинився в Румунії".

ДУМКИ НА ГОЛОС.

Думаю собі й кажу...

Що й американські — один з Норфолку, другий з Куби — також дістали наказ спійшити до Бразилії також рятувати американського майна.

От, думаю собі й кажу: як ті більшовики знають? Нічого не вдію, мушу такі читати більшовицьку пресу, бо коли вони говорять про інтереси, то знають, що говорять.

Читаю я в одній газеті... ні, не в газеті, а в "Кан. Українці", що отого селянського бунту проти польських поміщиків в Галичині "під теперішню хвилю" непотрібно.

Чому, думаю собі й кажу, "під теперішню хвилю" не потрібні? Чи то треба чекати тої хвилі, аж поки її не підуть мітрополит Шептицький?

Але ж бо тоді ніколи тої хвилі ніхто не дочекається, бо Шептицький добив з ПІДСУДСЬКИМ такого конкордату, що кожний греко-католицький єпископ і єгомось — це жандарм польської держави.

Читаю я далі про ту "теперішню хвилю", бо кортить мене довідатися, з котрого боку вітер гонить цю хвилю.

Довідався: повстань проти польської шляхти і її влади, каже "Кан. Українці" "під теперішню хвилю" не потрібно тому, що будуть "кошта в людських жертвах" (неначе б то до цього часу в Галичині був найкращий спокій), бо будуть кошта "у національному надбанню та маєткю".

Бігме, так таки й написано. Після писак "Кан. Українці" виходить, що в Східній Галичині залишилися в українців ще якісь там "національні надбаня".

Які? Оті тисячі українських шкід, що їх польська шляхта позамикала?

Будуть кошта в маєтках — в яких? Хіба ж польська влада і шляхта та такі її прибічники, як мітрополит Шептицький, не ограбили до останнього сорочки українського селянина й робітника? Що в нього вони ще можуть взяти?

Ага, Центросоюз, ріжні там кооперативи... Так, так. Але ж бо їх вже обікрали давнишадно таки свої "народні діячі" во славу "національ-

МОНРЕАЛ ПРИНЯВ ВИЗОВ ВІННІПЕГУ.

Вінніпегський відділ Робітничого Запомогового Товариства отримав телеграму від монреальського відділу РЗТ такого змісту:

Ми приймаємо Ваш визов на змагання в жовтневій кампанії за членством разом з відділами в Торонто й Едмонтоні. Ми канчем відділи РЗТ в Торонто й Едмонтоні прийняти визов вінніпегського відділу й активно працювати в цій кампанії за збільшенням членства відділів Робітничого Запомогового Товариства у своїх місцевостях.

Н. Мигайчук, за Відділ РЗТ в Монреалі.

Там он ріжні ундівські Цієнки, Герасимовичі, Лушкі, Матчаки покрали усе, що до чого їх руки діткнули.

От варто б, щоб "Кан. Українці" та "Укр. Голос" дали звіт з тих кільканадцять тисяч доларів, які вони зібрали в Канаді жертвам повені, а вислали отим кооперативам, щоб ундівські злодії мали що красти — щоб дали звіт, скільки хто вкрав.

Зрештою, про це ми ще поговоримо іншим разом, а зараз до теми:

"Під теперішню хвилю" непотрібні ці повстання, каже "Кан. Українці", бо Польща скаже перед світом, що це "анархічні та більшовицькі виступи".

Ага, он що? Темнітеді боється світа!... А сорочки б в своїй, отчики, боїдись... конкордатники ви нещасні, думаю я собі й кажу...

І це ще не все. Вибори до польського сойму наближаються і "Кан. Українці" каже, що "є вже відомості про створення єдиного українського виборчого фронту в Галичині". Бачите ви? Дуже сподобалося ундівським послам, що пан ПІДСУДСЬКИЙ називає усіх послів злодіями, повіями — тому їм дуже хочеться бути послами й мати ці титули, а тут селянські бунти перешкаджають.

До цієї "відомості" "Кан. Українці" ми додамо ще одну: "є відомості, що наближаються міські вибори у Вінніпегу й що українська хуніяда й тут створила об'єднаний фронт з польською шляхтою".

Отже, думаю я собі й кажу: не на часі тепер повстання в Галичині, бо це дуже немало отому спільному українсько-польському фронтові у Вінніпегу на Якиміщаківському сімі.

Хоч крути, хоч верти, а прийдеться таки покликати до інтервенції Великої Британії. Хоч вона тепер має свій кліп у Бразилії, але... може таки якийсь "Ліга Бритійських Українців" й вблагає "під теперішню хвилю".

А може... може "під теперішню хвилю" й це не відповідно? Подумайте над цим панотчикі!

Куркулєнко.

СЕЛЯНСТВО НА БУКОВИНІ ОБУРЕНЕ ПРОТИ РУМУНСЬКИХ ОКУПАНТІВ.

З Буковини повернувся до Букарешту надзвичайний комісар Кадере, який доповів раді міністрів про наслідки своєї подорожі по Буковині. Кадере підкреслив, що незадоволення українських селян зростає надзвичайно швидко і що для заспокоєння треба вжити термінових заходів. Кадере пропонує відкласти збирання податків і недоплати знизити відсотки з кредиту. На Буковині злидні мусіли дійти до краю, а обурення трудящих до найвищого ступня, коли навіть бобрія вже лякається.

Товариші! Відповідайте передплату на "Укр. Роб. Вісти"!